

(דף קג ע"א) וְעָפֶר אַחֲרֵי יָקַח וְטַח אֶת הַבֵּית (ויקרא יד מה), וְדָא שְׁנַי מְקוֹם, (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אִם אֲצִלַּח מוֹטָב, וְאִם לֹא אֲצִלַּח אֲעָקֵר לִיָּה מִתַּמָּן וְאַרְכִּיב לִיָּה בְּאַתֵּר אַחֲרָא, וְשְׁנַי שְׁמִיָּה וְדָא שְׁנַי הַשֵּׁם, אִם אֲצִלַּח מוֹטָב וְאִי לֹא אֲצִלַּח אֲעָקֵר לִיָּה מִתַּמָּן, וְדָא וְנִתֵּן אֶת הַבֵּית אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו (שם מח ז), וְנִטַּע לִיָּה בְּאַתֵּר אַחֲרָא, וְשְׁנַי עוֹבְדֵי מִכָּל מַה דְּהוּהָ בְּקִדְמִיתָא, וּמִכָּל צִיּוּרִין דִּילִיָּה, מִשְׁנָה פְּנִי וְתַשְׁלִיחָהוּ (איוב יד כ).

הֵן כָּל אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר (שם לג כט), קִרְקַע דְּנִטַּע לִיָּה תַּמָּן וְאֲצִלַּח וּמִתְפַּשֵּׁט עֲנָפוֹי וְשִׁרְשׁוֹי עַד אֱלֹהֵי דוֹר דָּא שְׂכִינְתָּא, וְדָא שְׁנַי מַעֲשֵׂה, וְעַד פְּמָה זְמַנִּין עַד אֱלֹהֵי, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (תהלים קה ח) דְּבָר צְוָה לְאֱלֹהֵי דוֹר, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (שיר ח יב) הָאֱלֹהֵי לְהַ שְׁלֵמָה, וְאִינוּן אֱלֹהֵי עֲלָמִין, דְּנִטַּע לִיָּה עַד דְּאֲצִלַּח וְאַרְכִּיב לִיָּה תַּמָּן, וְרָזָא דְּמִלְּהָ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֱלָפִים (שמות כ ו), לְמָאן לְאֲהָבִיו, וּלְשִׁמְרֵי מְצוֹתָיו לְאֱלֹהֵי דוֹר (דברים ו ט).

אָמֵר לִיָּה, וְלִרְשִׁיעֵיָּא מָאִי, דְּהָא פְּתִיב (קהלת א י) וּבִכְן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וְכוּ', מַה תִּימָא בְּהוּן, אָמֵר לִיָּה שְׁמַעְנָא בְּהוּן רָזָא יְפוּל מִצְדָּה אֱלֹהֵי וְגוֹמֵר (תהלים צא ז), הָכִי אָמְרוּ לִי בְּרִמְיָא, אָמֵר לִיָּה אִי הָכִי מָאִי אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת וְגוֹמֵר (איוב כב טז), אָמֵר לִיָּה אֵלִין תַּשַּׁע מֵאָה וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּעַה דְּרִין דְּאֲתַקְמְטוּ וְאֲסַתְלָקוּ קִדָּם זְמַנִּיהוּ, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת, דְּאֲסַתְלָקוּ קִדָּם זְמַנִּיהוּ, וְזָרִיק לֹון קִינְדָּשָׁא בְּרִיף הוּא עַל כָּל דְּרָא וְדָרָא, דָּא אִיהוּ נִהָר יוֹצֵק יְסוּדָם (שם), וְדָא הוּא רָזָא, דְּאִין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שְׁיָכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׁבַגּוּף, וּבְדִין חֲדָתִין עֲתִידִין לְמִיתִי, אֲרַחֲבִי אֲסַתְלָק סָבָא, אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחִבְרִיָּא, חִבְרִיָּא, וְדָאִי הָאִי סָבָא דְּסָבִין אָדָם עֲלָאָה, וְפָאָה דְּרָא דְּהָאִי רָזָא אֲתַגְלִיָּא בִּיהַ.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד).

עוֹבְדָא הָוָה, דְּחַד בַּר נֶשׁ חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אֲשַׁפַּח לְתַרְיִן חֲפִימִין דְּלֹא הוּי בְּכָל דְּרָא חֲפִימִין בְּנוֹתִיָּהוּ, אֲעֲרַע בְּהוּן הַהוּא חֲגַר, אָמֵר לֹון שְׁלָמָא עֲלִיכּוּ רַבָּנָן, (שְׁמַעְנָא עֲלִיכּוּ דְּאֲתַנּוּ חֲפִימִי דְּרָא), אֲנָה אֲתַנּוּ אֲזִלִּין, אָמְרוּ לִיָּה לְדוּף פָּלֵן, וְעָרַב שַׁבַּת הָוָה, אָמֵר לֹון אָף עַל גַּב דְּאֲתַנּוּ רַכִּיבִין בְּבַעֲרִין דְּרַחֲטִי סָגִי וְאֲנָה חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אֲתַנּוּ בְּעִיתוּ אֲנָה אֲקַדָּם לָכוּ לְתַקְנָא לָכוּ שַׁבְתָּא, תְּוַוּהוּ אָמְרוּ לִיָּה וְהִלָּא אֵת חֲגַר וְאִידָּ אֵת יָכִיל לְאֲקַדָּמָא לְבַעֲרִין דְּרַחֲטִי טוֹבָא, אָמֵר לֹון שְׁמָא דְּמ"ב אֲתַנּוּן וְדִלִּיג לֹון ת"ק פְּרָסִי בְּרַגְעָא חֲדָא.

אֲשַׁבְּחוּ גְרַמִּיָּהוּ לְפּוֹם מְעֵרְתָּא חֲדָא, וּפְתוּרָא לְשִׁמְאָלָא, בְּכָל מַעֲדָנִי עֲלָמָא עֲלָאָה, וּמְנִרְתָּא לְדָרוֹם בְּשַׁבְעָה גְרִין עֲלָאָה, וּמַטָּה דְּכִסְפָּא וְדִהֲבָא וְאַבְנִין יְקִירִין לְמַעַרְבַּ בֵּין צִפּוֹן לְדָרוֹם, וְכִרְסִיָּא לְמִזְרַח, וְתַלְתַּת מֵאָה תְּלַמִּידִין עַל הַהוּא פְּתוּרָא, בְּתַר דְּאָכְלוּ כְּלָהוּ וְאִינוּן חֲפִימִי עֲמַהוּן, קָם הַהוּא חֲגַר וּפְשִׁט גְרַמִּיָּה מִהַהוּא גּוּפָא בְּלֹא רַגְלִין, וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּגוּפָא דְּאֲנָפוֹי זְהִירִין כְּזוּהָרָא דְּאֲתָמֵר בִּיהַ (דניאל יב ג) וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַהְרוּ וְכוּ', וְאֲנָפִי תְּלַמִּידוֹי נְהִירִין כְּכִכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד, וְהוּוּ פְּתַחֲנִין סַפְרָא דְּקַהֲלָת, וְקִרְיִין בִּיהַ (קהלת א ב) הֵבֵל הַבָּלִים אָמֵר קַהֲלָת וְכוּ', וְהוּוּ חֲזָרִין כְּמָה זְמַנִּין, אָמְרוּ לִיָּה אִינוּן חֲפִימִי דְּרָא וְכִי שְׁלֵמָה לֹא עָבַד קָרָא אַחֲרָא בְּקַהֲלָת, עַל לָהוּ הַהוּא דְּאֲתַחֲזִי

חג בארץ, לשבעה היכלין מבספא ודהבא ואבנין יקירין, ובהיכלא שבעה פרסיין דארבע חיוון, ויונה תמן דכספא ועטרה ודהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין הכלים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חכימי דרא מיד דחזו הכי דהנה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו בחגה, וכי עליכו אתמר דאתון חכימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו פי כי חשק (תהלים צא יד) עד אורף ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלן הכלים דקהלת אינון פרזא דשבע שמהו, דבהו מ"ב אתון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהי"ם ואינון מ"ב, ועליהו לב דאתמר בהו אלהי"ם האלהי"ם, והיינו (קהלת ז ז) וגבוהים עליהם, אלן שבע תיבין אבגית"ן, עליהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומה. והאי שמא איהו סגולתא דיליה לכספא דנשמתא פד סליקת לעילא בכל ליליא, לאסחדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומפל מזיקין ורוחין וליזין ושרין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתון מפל שם תכסה אנפאה מנהון, ובתרין אתון תכסה רגלהא, ובתרין אתון פרחת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית שם בן מ"ב בצורת חותמא דשענה נכתב, ואית שם מ"ב בצור דיוקנא דמלכא, חקיק על חותמא, ואית שם מ"ב דאיהו דיוקניה ממש, שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב דאיהו חותמא, איהו אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשענה דא אבגית"ן.

ורשיעא נשמתהון דשרין וממזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שדין פותייהו, בגין דרשיעא כל שמהו וכל הוי"ן דקודשא בריה הוא וכל מלאכים שגאין לון, ובגין פד לא מועיל לא קמיע ולא שמהו קדישין ולא מלאכיא, דלא תפס אלא מין במינו, ובגין דא (דברים כב ט) לא תזרע פרמך פלאים, דאתמר בהון (ישעיה ז ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומה, צבאו"ת נקודה דיליה יהו"ה, עליה אתמר (דברים י טו) רק באבותיה חש"ק, חול"ם שב"א קמ"ץ, ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגא דלהון חסד פהנא רבא, גבורה לוי, ישראל עמודא דאמצעיתא, בגין דחול"ם פתר על תפארת, קמץ חכמה על חסד, וביה הרוצה להחכים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחית המתים, חכמה מחפ"ה קמו בלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

פתח במלך דמין ואמר, (קהלת ח יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ וכו', תא חזי שמענא דעובדא הנה בחד בר נש מאינון בעלי קבין, דהנה אזיל בארץ, אערע בתרין חכימין מארי דדרא מארי דחכמתא דאורייתא, אמר לון שלמא עליכו רבנן, שמענא עליכו דאתון חכימי דרא, לאן אתר אזילתון, אמרו ליה לדוד פלן וערב שבת הנה, אמר לון אנא אזילנא תמן (אייל) ואתקין לכו אתר כי מותביכו, אי אתון בעיתון, אמרו ליה והא אנן בסוסון ואנת בלא רגלין, איך יתכן למחוי הא, אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבעיירי דרהיטי סגי, ואנא חגרא בלא רגלין, אי אתון בעיתון אנא אקדם לתקנא לכו שבתא, תוהו, אדהכי אחזרו רישיהו לגביה וחנו ליה (דף קג ע"ב) דהנה רהיט בשרביטא דככבא, עבד לון קפיצה ואשכחו גרמייהו לפום מערתא בהרף עין (ס"א) אמר לון שמא דמ"ב אתון, דליג לון חמש מאה פרסי ברגעא חדא, אשכחו וכו'.

אמר לון רבנן עולו, עאלו אבתריה מערתא גו מערתא, עד דעאלו לחד פרדסא והוה תמן ההוא
פעל קבין מתפשט מההוא גופא, והוה מתלבש בגופא אחרא דאנפוי הוה נהרין פשמשא, והוה
יתיב על פרסיא דמלכותא, ותלת מאה תלמידוי תחות פרסיא לרגלוי, והוה קראן (קהלת א ב) הבל
הבלים אמר קהלת, והוה קראן האי קרא זמנין בלא חושבנא, אמרו לון אינון חכימין מארי
דדרא, מאי האי, וכי לית קרא אחרא בספר קהלת, מיד קם ההוא מארי קבין דהוה יתיב על
פרסיא, ואחיד בידיהון, ואעיל לון לשבעה היכלין, ובכל היכלא והיכלא הוה פתיב הבל הבלים,
ובהיכלא שביעאה הוה נשרא ועטרה בפומהא, ודמות יונה בההיא עטרה, והוה פתיב בעטרה
כל מאן דלא ידע באלין הבלים וברזא דלהון, עליה אתמר (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, מיד
אתחזרו אינון לאחורא, אמר לון ההוא פעל קבין אתון חכימין מארי דדרא, דאזלית אבתריכו
עד כען למנדע ית חכמתייכו, ובודאי לאו אתון חכימין, דודאי בהאי קרא עבדנא כל בנינא
דא, וביה הוינא טם עלמא בטיסה חדא, ובזמנא בתרין, ובזמנא בתלת, ובזמנא בארבע, ובזמנא
בחמשא, ובזמנא בשית, ובזמנא בשבע, ואנון בהאי ארעא כללו אזלינו בעלי קבין, והאי קרא
ריתנא מאפא, ואפא מאבוי, עד דרא כללו, ירב לון ממונא סגיא ושווי לון באתרייהו כהרף עין.
ובגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ, אמרו ליה חברי רבי אימא לן שום רמיזא בהאי
קרא, דלא אתפסיא חכמתא דא מן חבריאי, אמר לון רבנן בודאי רזא עלאה אית תמן, אבל
אימא לכו ברמיזא, שבע הבלים אינון, וזכאה מאן דלא נטיל לאגרייהו בהאי עלמא, ואינון
דכלילין בבית שבע, ואינון בהאי קרא, הבל

